

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/50/2021
Identifikačné číslo spisu: 7113225128
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:7113225128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, K., právne zást.: JUDr. Ján Tajták, advokát, so sídlom Ondavská 17, Košice, proti žalovanému: K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, K., právne zást.: JUDr. Martin Polák, advokát, so sídlom Poštová 14, Košice, o určenie vlastníckeho práva - zastavenie dovolacieho konania, vedenom na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 19C/400/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, z 26. augusta 2019, sp. zn. 9Co/97/2019 takto,

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 05. marca 2018 č. k. 19C/400/2013 - 281 vydaným vyššou súdnou úradníčkou dovolacie konanie zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že síce dovolateľke bolo uznesením z 2. októbra 2013 č. k. 19C/400/2013-17 priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, avšak toto sa vzťahovalo len na konanie do právoplatného skončenia vo veci samej. Dovolateľke bola v priebehu sporu poskytnutá právna pomoc, a to rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 21. januára 2015, sp. zn. 1504/2015-KaKE a bol jej určený advokát JUDr. Ján Tajták na zastupovanie v tomto spore. Súd prvej inštancie mal však za to, že tak ako sa oslobodenie od súdnych poplatkov nevzťahuje na dovolacie konanie, tak ani právna pomoc poskytnutá Centrom právnej pomoci v základnom konaní sa nevzťahuje na dovolacie konanie a je tým vylúčené aj zákonné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o SP“). Okresný súd prvej inštancie poukázal na to, že uvedené potvrdilo aj Centrum právnej pomoci, ktoré uviedlo, že rozhodnutím Centra právnej pomoci z 21. januára 2015, sp. zn. 1504/2015-KaKE bol advokát JUDr. Ján Tajták určený na zastupovanie v spore do právoplatného skončenia veci a žalobkyňa nepodala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania.

1.1 Súd prvej inštancie uznesením z 30. januára 2019, č. k. 19C/400/2013 -334 sťažnosť žalobkyne

podanú proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 05. marca 2018, č. k. 19C/400/2013-281 vydaného vyššou súdnou úradníčkou zamietol a stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov sťažnostného konania. Súd prvej inštancie poukázal na to, že aj napriek skutočnosti, že dovolateľke (po vydaní zastavujúceho uznesenia) bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a v tejto súvislosti jej bol určený advokát na zastupovanie v dovolacom konaní (JUDr. Ján Tajták) a to rozhodnutím z 12. novembra 2018, bolo potrebné konštatovať, že tak bolo urobené na žiadosť dovolateľky, ktorá bola podaná až dňa 22. mája 2018, teda po lehote 10 dní stanovenej na zaplatenie súdneho poplatku. Dovolateľka predmetnú žiadosť podala až po lehote 10 dní stanovenej zo strany súdu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, súčasne dovolateľka nepodala žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, nezaplatila súdny poplatok v stanovenej lehote a súčasne nenastal ani žiaden z ďalších dôvodov uvedených v § 10 ods. 2 písm. a) až d) Zákona o SP, preto neboli splnené podmienky, aby súd zrušil napadnuté zastavujúce uznesenie.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 26. augusta 2019, sp. zn. 9Co/97/2019 odmietol odvolanie žalobkyne. Uviedol, že podľa ustanovenia § 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP odvolanie nie je prípustné a preto bolo odmietnuté v súlade s ustanovením § 386 písm. c) CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie v čase rozhodovania o jej sťažnosti, túto sťažnosť zamietol, napriek tomu, že v čase vydania rozhodnutia bol už dovolateľke rozhodnutím Centra právnej pomoci z 12. novembra 2018 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci aj v dovolacom konaní. Súdu prvej inštancie bola táto skutočnosť známa, no napriek tomu ju podľa dovolateľky nesprávne vyhodnotil a v dôsledku toho následne uskutočnil nesprávny procesný postup, čím znemožnil dovolateľke uplatňovať svoje práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Dovolateľka zároveň mala za to, že odvolací súd tiež porušil jej právo na spravodlivý proces, tým, že namiesto odmietnutia odvolania mal rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie prvej inštancie a uznesenie odvolacieho súdu.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne vyjadril a žiadal, aby ho dovolací súd zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané pri skúmaní podmienok dovolacieho konania, jeho posúdením podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP v spojení s článkom 11 ods. 1-3 Základných princípov CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné a preto bolo odmietnuté.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

9. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v

dovolání tvrdenéj procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení (R 19/2017).

10. V danom prípade je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí sťažnosti. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a preto dovolanie nie je procesne prípustné.

11. Z týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie v súlade s ustanovením § 447 písm. c) CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

12. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd v súlade s ustanovením § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.